

MINÄ
JA MORRISON

mediaINFO

VALTAKUNNALLINEN ENSI-ILTA 4.1.2002

Helsingissä
alkaen
28.12.2001

LISÄTIEDOT JA
HAASTATTELUOPYNNÖT
Rampe Toivonen
0400 485970 tai
09 682 3622 (Solar Films)

LEVITTÄJÄ
Buena Vista International
Finland
09 2530 3200 / Niko Kananen

ENNAKKONÄYTÖKSET
TIEDOTUSVÄLINEILLE
Helsingissä elokuvateatteri
Maximissa (Kluuvikatu 1)
keskiviikkona 12.12. klo 13.00
perjantaina 14.12. klo 10.00
tiistaina 18.12. klo 10.00

HAASTATELUT JA ESITTELYT
Markus Selin s.5
Lenka Hellstedt s.6
Kata Kärkkäinen s.7
Marko Leino s.7
Irina Björklund s.8
Samuli Edelmann s.9

MUUT JUTUT
Synopsis s.4
Kuvia elokuvasta s.10–11
Julisteet s.12
Musiikki s.13
Näyttelijät ja työryhmä s.14
Yhteistyökumppanit ja
kiitokset s.15
Tulossa Pahat pojat s.16

IRINA BJÖRKLUND
EDELMAAN SAMULI

"Miten voin näin hauraan tunteen paljastaa..."

MINÄ
JA MORRISON

SOLAR FILMS esittää
Irina BJÖRKLUND Samuli EDELMAAN MINÄ JA MORRISON eva ROSE roope KARISTO kaiteasa KORMAKUR yorick VAN WAGENINGEN
LAVASTUS merete BOSTRÖM PUKUSUUNNITTELU mimma KIVIRANTA ÄÄNSUUNNITTELU pekka KARJALAINEN MUSIIKKI toomas KANTELINEN
LEIKKAUS klemo TAAVILA KUVAUS mark STUBBS KÄSIKIRJOITUS marko LEINO ALKUPERÄISROMAANI kata KÄRKKÄINEN
TUOTANTO markus SELIN OHJAUS lenka HELLSTEDT LEVITYS BUENA VISTA INTERNATIONAL FINLAND

www.solarfilms.com

Tämän mediainfon julkaisuvapaa sisältö
löytyy myös osoitteesta www.solarfilms.com

Levottomat-trilogian kakkososa

MINÄ JA MORRISON KUVAA AJELEHTIVAA RAKKAUTTA

Uuden elokuvavuoden aloittava Lenka Hellstedtin ohjaama Minä ja Morrison on kipeä rakkaustarina, jonka keskipisteessä ovat aikuiset nuoret. Milla ajelehtii vailla suuntaa kunnes kohtaa Akin. Onni ei ole itsestään selvä seuraus rakkaudesta, jota varjostavat rikokset ja huumeet.

Minä ja Morrison -elokuva pohjautuu Kata Kärkkäisen esikoisromaanin. Käsikirjoituksen teki Marko Leino.

Elokuvan tuottaja Markus Selin paaluttaa uutuuden Levottomat-trilogian kakkososaksi.

”Levottomat oli ensimmäinen osa ja kolmas tulee ensi iltaan 2004”, Selin kertoo. Yhteisiä tekijöitä kolmelle itsenäiselle teokselle on useita.

”Kaikissa osissa käsitellään nuorten aikuisten ongelmia ja ne kertovat rakastamisen vaikeudesta. Jokainen on ohjaajansa esikoiselokuva. Ensi-iltojen väli on kaksi vuotta”, Selin luettelee.

Tähtiä meiltä ja muualta

Minä ja Morrisonin pääosissa ovat Suomen valovoimaisimmat näyttelijät Irina Björklund ja Samuli Edelmann. Iso osa tarinassa on myös 11-vuotiaalla Roope Karistolla, joka esittää Akin kymmenvuotiaasta poikaa.

Ohjaaja Lenka Hellstedt löysi kolmeen keskeiseen sivurooliin näyttelijät ulkomailta. Islannin ihmepojaksi nimetty huippulahjakas ohjaaja-näyttelijä Baltasar Kormákur (101 Reykjavik) esittää mafiapäällikköä, ruotsalainen kiitetty ja kaunis teatterinäyttelijä Eva Röse (tuttu myös Kotikadusta) on Millan paras ystävä ja hollantilainen Yorick van Wageningen vierailee tämän valokuvaaja-poikaystävän roolissa.

Islantilainen Baltasar Kormákur esittää elokuvassa mafiapäällikkö Vladimiria. Kormákur tunnetaan maailmalla ennen kaikkea ohjaajana ja näyttelijänä elokuvasta 101 Reykjavik, joka on nostanut Islannin elokuvan siivilleen. Lenka Hellstedt ohjaa harjoitusta kohtauksessa, jossa Vladimir kuulustelee Akia.

Soundtrack ja pokkari

Elokuvassa soiva musiikki on saatavana myös soundtrackilla. Anssi Kelan ja Jore Marjarannan laulut soivat lisäksi elokuvan henkeen tehdyissä musiikkivideoissa. Solarin ja BMG:n yhteistyö on ennenkin ollut menestys. Levottomat-levyä myytiin enemmän kuin mitään muuta kotimaisen elokuvan soundtrackia ja se rikkoi reilusti kultalevyn rajan.

Taskukirjoja kustantava Loisto ammentaa sekin elokuvan lisäarvoa: Kata Kärkkäisen romaani ilmestyy leffakohtauksilla kuvitettuna pokkarina vuoden vaihteessa.

Katsojia ja Jusseja

Solarin pitkistä elokuvista katsotuimpia ovat olleet Häjyt (330 000 katsojaa 1999) ja Levottomat (290 000 katsojaa 2000).

Jussi-palkinnoille ovat päässeet Esa ja Vesa (1994), Häjyt, Levottomat ja Lomalla (2000). Yleisö on Häjyjen ja Levottomien lisäksi äänestänyt myös Kummeli Kultakuume -elokuvan (1997) vuoden parhaaksi.

Suomessa asuva britti Mark Stubbs kuvasi ensimmäisen elokuvansa. Hän on löytänyt ainutlaatuisen kuvaustyylinsä tekemällä kansainvälisiä mainoselokuvia.

SYNOPSIS

MINÄ JA MORRISON

Kahden ajelehtivan nuoren kuuma ja traaginen kesä Helsingissä

Käsikirjoitus: Marko Leino, Kata Kärkkäisen romaanin pohjalta

Ohjaus: Lenka Hellstedt

Tuotanto: Markus Selin

Kuvaus: Mark Stubbs

Ääni: Pekka Karjalainen

Leikkaus: Kimmo Taavila

Musiikki: Tuomas Kantelinen

Kuvaukset: elo-syyskuu 2001

Ensi-ilta: 4.1.2002

Elokuvan kokonaiskustannukset: 8,5 mmk, Suomen elokuvasäätiön tuki yht. 3,3 mmk

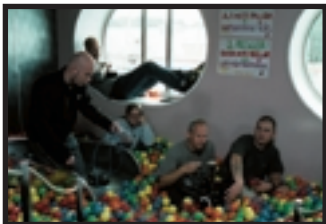
Keskeiset näyttelijät: Irina Björklund, Samuli Edelmann, Roope Karisto, Eva Röse

Milla on aikuistumisen ja itsenäistymisen kynnykselle jämähtänyt elämänjanoinen, hieman epätasapainoinen nuori nainen. Milla haaveilee Suomesta pois lähtemisestä ja sitä kautta saavutettavasta onnesta, mutta ei ole valmis tekemään hankkeen eteen mitään. Oman elämän haltuunotto on jäänyt pahasti rempalleen: koulut on jätetty kesken, eikä työntekokaan kiinnosta. Päiväunissa on vain huomattavasti mukavampi elää kuin kohdata ympäröivä todellisuus.

Milla tapaa muutaman vuotta itseään vanhemman yksinhuoltajaisän Akin. Traagisen taustan omaava ja kiehtovalla tavalla salaperäinen Aki on selvästikin mies, joka pystyy muuttamaan Millan katteettomilta vaikuttaneet haaveet todeksi. Alkaa kiihkeä rakkaustarina, jossa molemmat ripustautuvat pakonomaisesti toisiinsa ja yhteiseen unelmaan.

Nopeasti romanssin ja onnellisen perheidyllin kulissit alkavat kaatua. Todellisuutta ei pysty muokkaamaan mieleisekseen valheiden verkolla. Aki ja Milla joutuvat molemmat vastaamaan kysymykseen: mitä jää jäljelle silloin, kun edes rakkaus ei riitä? Jommankumman täytyy antaa periksi, muuttua ja luopua – mutta onko kummallakaan enää voimia tai halua siihen?

MINÄ JA MORRISON on elokuva rakkaudesta, riippuvuudesta ja itsepetoksesta. Se on hauska ja koskettava, traagisiakin sävyjä saava tarina kahden todellisuuspakoisen ihmisen kohtaamisesta.

Kuvausryhmä pääsi myös pallomereen.

Tuotanto:

Solar Films Inc. Oy:

Kiviaidankatu 1, 00210 Helsinki

puh. (09) 682 3622, fax (09) 682 3410

markus.selin@solarfilms.com

Lisätiedot, haastattelu- ja juttutoivomukset:

Rampe Toivonen

gsm: 0400 485 970

rampe.toivonen@solarfilms.com

Kuvaustauko: tuotantopäällikkö Sirkka Rautiainen ja tuottaja Markus Selin sekä näyttelijät Irina Björklund ja Samuli Edelmann.

TUOTTAJA

Markus Selin tuottaa elokuvia suuret katsojaluvut mielessään. Hän määrittelee Minä ja Morrison -elokuvan Levottomat-trilogian toiseksi osaksi.

MARKUS SELIN

Tuotan elokuvia suurelle yleisölle

Elokuva-ala tuntee Markus Selinin, 41, tuottajana, joka valikoi aiheet ja tekijät suuri yleisö mielessään.

Hän on viime vuosina onnistunut erinomaisesti. Kummeli Kultakuume (1997), Häjyt (1999) ja Levottomat (2000) on kaikki valittu yleisöäänestyksessä ensi-iltavuotensa parhaaksi elokuvaksi.

Myös Minä ja Morrison näyttää selvältä hitiltä.

Selin on luonut uuden elokuvansa ympärille ennennäkemättömän mediamylläkan, miksi?

”Siksi että elokuva on hyvä ja ansaitsee suuren yleisön. Pahinta mitä hyvälle elokuvalle voi tehdä, on jättää se oman onnensa nojaan. Jos elokuva ei löydä katsojia, niin siihen on aina olemassa syy. Usein vika on siinä, että katsojat eivät ole kuulleetkaan elokuvasta tai sitten elokuva ei yksinkertaisesti kiinnosta yleisöä – syystä tai toisesta.”

Katsoja ei ole väärässä

Selin tietää että vain harras elokuvan ystävä osaa etsiä kritiikkien perusteella itselleen sopivaa katsottavaa.

”Lähtökohtaisesti monelle taide-elokuvan tekijälle riittää, että kriitikot näkevät sen.

Elokuva voi kiertää marginaalifestivaaleilla ja saada palkintoja, mutta katsojia sille siunaantuu vasta tv-lähetyksessä pari vuotta myöhemmin..”

”Jokainen leffa on riski, koska tuottaja ei voi koskaan tietään olevansa oikeassa etukäteen. Yleisö äänestää jaloillaan ja tulee elokuviin jos elokuva on sen arvoinen.”

Suuri ja mahtava Mannerheim

Selin on tuottanut Solar Filmsille elokuvan vuodessa. Nyt hän on kiristämässä tahtia. Tuottaja lyö eteen paperin jossa on pitkä lista suunnitteilla olevista elokuvista.

Tusinan projektin huipentuma on 2005–2006, jolloin Renny Harlinin Mannerheim saa ensi-iltansa.

Suomalaista rahaa tarvitaan runsaasti, suomalaisittain todella paljon. Ulkomaiden osuus on moninkertainen. Hanke on Hollywood-mitassakin megaluokkaa.

Pahat pojat tulevat

Ennen Mannerheimia käynnistyy kuitenkin huima määrä kuvauksia, etunenässä Aleksi Mäkelän Pahat pojat, joka on saanut innoituksensa Euran Daltoneiksi kutsutun veljessarjan bensa-asemaryöstöistä. Pahat pojat kuvataan maaliskuu- ja heinäkuussa. Ensi ilta on tammikuussa 2003.

Selin on hankkinut ahkerasti kirjoituskavereita ja lupaa ensimmäisen Reijo Mäen Vares-dekkarin valmistuvan syksyllä 2003.

Työn alla ovat myös Taavi Soininvaaran ja Ilkka Remeksen jännärit, Antti Jokisen englanninkielinen esikoiselokuva sekä Levottomat-trilogian kolmas osa, jonka ensi-iltavoite on kahden vuoden päässä. Se on Levottomien ja Morrisonin tapaan rakkauselokuva, jonka ohjaa ajan hengessä oleva, nuori ja nälkäinen debyyttiohjaaja.

Televisio-tuotannot tärkeitä

Selinin kyky löytää lahjakkaita ohjaajia on kiistämätön. Kaarti on kasvamassa ja siksipä kaikille on löydettävä uralle sopivia töitä.

Tuotantoyhtiölle elokuvat ovat kuitenkin vain toinen puoli.

Selin tuottaa myös televisiolle draamaa, viihdettä ja dokumentteja.

”En ole ajatellutkaan yhtiön tulevan toimeen pelkkiä elokuvia tekemällä. Jokainen elokuva on suuri riski, jolla voi olla väärin budjetoituna tai markkinoituna suuri vaikutus tuotantoyhtiön tulevaisuuteen”, hän sanoo. ”Siksi yhtiöllä on oltava myös muita tukijalkoja.”

Selin ja Solar Films uskovat näiden tukijalkojen löytyvän televisiosta ja kansainvälisistä tuotannoista.

OHJAAJA

Minä ja Morrison on Lenka Hellstedtin ensimmäinen pitkä elokuva.

LENKA HELLSTEDT

Katsoja täytyy saada pitämään henkilöistä

Ohjaaja Lenka Hellstedt, 33, soitti näyttelijöille tunnelmamusiiikkia kuvauspaikalla sekä kehitti tarinoita päähenkilöiden elämästä elokuvan ulkopuolella.

”Aikataulu on ollut todella tiivis. Useasti ohjaaja kypsyttelee aihetta vuosia ennen sen toteuttamista. Nyt elokuva on ensi-illassa alle vuoden kuluttua siitä, kun tulin mukaan.”

Lenka sanoo tilanneensa synkähkөөn käsikirjoitukseen kauneutta ja sympaattisuutta sekä rakkautta.

”Katsojan täytyy voida pitää henkilöistä”, Lenka tietää.

”Henkilöiden tasapaino on mielestäni oikea. Milla heittäytyy Akin elämään, mutta ei pysty hallitsemaan sitä. Aki sysää toiminnallaan tapahtumia eteenpäin.”

Yksityiskohtien ohjaamista

Lenka Hellstedt on ohjaajana hyvin käytännöllinen.

”En harrasta pitkiä teoreettisia keskusteluja näyttelijöiden kanssa, vaan pikemminkin nostan esiin konkreettisia yksityiskohtia, jotka sopivat henkilökuvaan ja tukevat sitä.”

”Millan hahmoa luotaessa tärkeitä olivat tavat, mieltymykset, ulkonäkö ja pukeutuminen.”

”Kävimme Irinan kanssa läpi käsikirjoitusta ja pohdimme, millä tavalla Milla toimii ja reagoi tilanteissa.”

”Samulin kanssa mietimme tosielämän tarinoita, jotka sivuavat elokuvan aihepiiriä.

Hahmottelimme tietoja Akin menneisyydestä, johon elokuvassa on vain viittauksia.

Loimme Akille taustan koulun keskeyttäneenä nyrkkeilijänä, joka ei pääse huipulle vaan jää kaltevalle pinnalle. Ote elämästä lipsuu ja mukaan tulevat huumeet ja rikokset.”

”Soitimme kuvauspaikalla myös paljon musiikkia. Ei välttämättä sitä, joka soi elokuvassa, mutta sellaista joka sopi tunnelmaan.”

Näyttelijän vapaus

Lenka suunnittelee yhdessä kuvaajan kanssa tarkasti etukäteen kuvat, kuvauspaikalla ei kuvakulmia enää paljon pohdita.

”Teen visuaalisia valintoja, jotka tukevat näyttelijän ilmaisua”, hän muotoilee.

Näyttelijöille hän sanoo antavansa aika paljon vapautta ja pyrkii olemaan puhumatta liikaa kohtauksia harjoiteltaessa ja kuvattaessa.

”Tärkeitä on pysyä tyyliissä ja pitää tarina oikeassa suunnassa. Jos näyttelijä vetää överiksi, tai huomaa ristiriidan joka vie harhapoluille, niin yritän oikaista sen.”

”Irinan ja Samulin kanssa työskentely oli ilo. Koko prosessi oli miellyttävä”, hän kiittelee.

Televisiotöitä

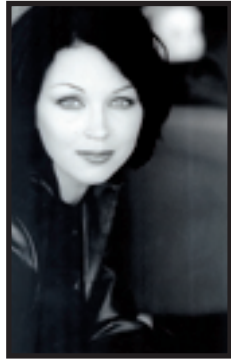
Minä ja Morrison on Lenka Hellstedtin ensimmäinen pitkä elokuva. Hänen aikaisemmista töistään tunnetaan parhaiten maailman festivaaleja kiertänyt Sepelimurskaamon kauniin Jolantan ihmeellinen elämä sekä äskettäin televisioensi-iltansa saanut Kuka lohduttaisi Viiviä?.

Lenka ohjaa parhaillaan tv-sarjaa Kakkoselle ja suunnittelee pienimuotoisen Läskienkelit-elokuvan ohjaamista.

Hän on koulutukseltaan myös käsikirjoittaja.

”Olen tehnyt molempia suunnilleen yhtä paljon. Painopiste on tällä hetkellä ohjaamisessa.”

KIRJAILIJA

KATA KÄRKKÄINEN

Romaani syntyi elokuvaideasta

Elokuvan pohjalla olevan romaanin kirjoittaja Kata Kärkkäinen, 33, suunnitteli Millan, Akin ja Joonaksen tarinan alunperin elokuvaksi, mutta siirsi käsikirjoituksensa henkilöihahmot esikoisromaaninsa.

”Vein kahdessa viikossa tekemäni käsikirjoituksen Markukselle (Selin), joka sanoi aiheen olevan hyvä mutta vaativan lisää työstämistä. Henkilöt toimivat mutta rakenne mätti”, Kata sanoo.

”Työstämisen sijasta ryhdyin kirjoittamaan romaania henkilöiden ympärille.”

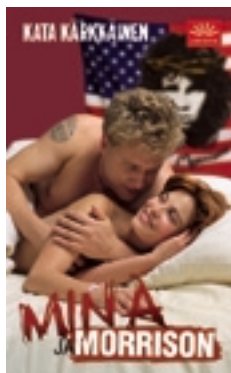
Käsikirjoittaja onnistui loistavasti

Julkaistuaan esikoisromaaninsa Kata teki aiheesta uuden elokuvakäsikirjoituksen.

”Sen jälkeen työ siirtyi Marko Leinolle, joka onnistui loistavasti”, Kata arvioi.

Hän ei epäröi sanoessaan että kerrankin on tehty elokuva, joka jopa kirjailijan mielestä voi olla parempi kuin kirja.

”Kuvauskäsikirjoitus toimi joka suhteessa. Minulla ei ollut viimeisestä versiosta mitään huomautettavaa.”

Veljestä tuli poika

Suurin muutos alkuperäiseen oli Joonaksen, Akin nuoren veljen muuttaminen hänen 10-vuotiaaksi pojaksi.

”Elokuvan kannalta ratkaisu on perusteltu. Se menee syvemmälle Millan ja Akin rakkaussuhteeseen, jossa Joonas on paljon ulkopuolisempi kuin minun versiossani.” Elokuvan Joonas muistuttaa aika tavalla Katan omaa poikaa Kasimiria, joka on käsittämättömän kiinnostunut arkkitehtuurista.

”Tuskin Kassu panee pahakseen yhtäläisyyksiä”, Kata nauraa.

Toinen romaani kaupoissa

Katan toinen Tammelle kirjoittama romaani ilmestyi lokakuussa ja elokuvan kanssa yhtä aikaa kaappoihin tulee Minä ja Morrisonin pokkaripainos.

Taskuromaani on kuvitettu elokuvan kohtauksilla.

KÄSIKIRJOITTAJA

MARKO LEINO

Kirjoitin valoa pimeään juttuun

Kirjailija Marko Leino, 34, pääsi tekemään ensimmäistä käsikirjoitustaan Kata Kärkkäisen ehdotuksesta.

”Kata oli jumissa tarinansa kanssa ja hän ehdotti tuottajalle minua”, Leino muistelee.

”Markus Selinin ensimmäinen ohje oli kirjoittaa synkkään tarinaan lisää valoa.

Henkilöt olivat epäsympaattisia, Joonaksen hahmo ei toiminut kokonaisuudessa ja tarinassa kummitteli puistattavasti rintasyöpä.”

Leino sanoo lähteneensä kirjoittamaan kahden henkilön rakkaus- ja selviytymistarinaa.

”Oli helpotus kun tiesi Samulin olevan pääosassa. Hänen myötäni pääsin kasvattamaan Akin roolia.”

Ohjaaja oli pelastava enkeli

Suuren helpotuksen Marko Leino sanoo kokeneensa, kun ohjaajaksi saatiin Lenka Hellstedt.

”Lenka sai asioihin heti vauhtia ja kertoi mielipiteensä epäröimättä.”

”Koko työn kannalta valinta oli onnellinen, koska puhdas äijäporukka olisi kenties litistänyt Millan hahmon.”

”Lenkan ansiosta Milla pysyi tarinan keskipisteessä, vaikka Akin painoarvo kasvoikin.” Hyvää oli sekin että juttuun saatiin runsaasti huumoria.

NÄYTTÉLIJÄ

Kolmen romaanin mies

Marko Leino on koulutukseltaan käsikirjoittaja, jonka aikaisemmat elokuvakäsikirjoitukset ovat mapissa Ö.

Hän on onnistuneesti tehnyt näytelmiä teatteriin ja kirjoittanut proosaa.

Leinolta on julkaistu yksi lasten- ja kaksi aikuisten romaania, joista uusin ilmestyi syksyllä Tammen kustantamana.

IRINA BJÖRKLUND**Ohjaaja teki työn helpoksi**

Kaunis ja lahjakas Irina Björklund, 28, yllättyi kuinka helppoa oli tehdä yhteistyötä Lenka Hellstedtin kanssa.

”Meillä oli heti sellainen työsuhde, jossa ei tarvinnut selitellä. Naisena hän oli vaistomaisesti sisällä Millan maailmassa ja tajusi millaisia reaktioita näyttelijältä vaaditaan.”

Kaikki piirsivät samaa kuvaa

Irina kiittelee myös ohjaajan selkeätä tietoa siitä, millaisia kohtauksia tämä halusi.

”Lenka tiesi tarkasti etukäteen millaisena hän halusi kohtauksen kuvata. Siinä ei ollut mitään ylimääräistä hakemista. Lenkalla oli päässään kirkas visio ja sen mukaan kohtaukset rakennettiin ja kuvattiin pois.”

”Kaikki piirsivät samaa kuvaa alusta loppuun. Useimmissa aikaisemmassa tuotannossa on ollut ristiriitoja jossain vaiheessa. Nyt sellaisia ei ollut edes näköpiirissä. Koko ryhmä pelasi loistavasti yhteen.”

Samuli Edelmannin ystävyys oli Irinalle erityinen lisäbonus kaiken muun hyvän lisäksi.

”Alusta pitäen tunsimme olevamme samalla aaltopituudella. Samulin kanssa työnteke oli helppoa ja kivaa”, hän kiittelee.

Nainen ei riistä naista

Miesohjaajaan verrattuna Irina katsoo päässeensä helpolla siinäkin, että hänen ei tarvinnut pelätä rohkeita kohtauksia.

”Lenka tiesi tarkasti rajat eikä hänen kanssaan tullut pelkoa siitä, että naista hyväksikäytetään fyysisesti.”

”Ujo kuvaaja auttoi hänkin asiaa”, Irina naurahtaa.

”Onhan lopputuloksessa toki paljasta pintaa ja rohkeita kohtauksia käsikirjoituksen mukaisesti, mutta ne eivät tuntuneet mässäilyltä.”

Koti Kaliforniassa

Irina on miehensä Peter Franzenin kanssa asunut jo muutaman vuoden Los Angelesissa ja päässyt siellä mielenkiintoisiin töihin käsiksi.

”Hollywood-systeemi on ihan perseestä”, Irina myöntää, mutta sanoo:

”Onhan se mielenkiintoista nähdä miten kuvio huipulle pääsemiseksi toimii. En edes tiedä, haluanko itse sitä.”

Mitään takarajaa pariskunnalla ei ole. Ei pakkoa jäädä eikä pakkoa tulla takaisin.

Töitä monessa maassa

Irina on yksi Suomen kielitaitoisimmista näyttelijöistä. Hän pystyy tekemään helposti töitä neljällä eri kielellä: suomeksi, ruotsiksi, englanniksi ja ranskaksi.

Texasissa hän sai vastikään päätökseen kunnianhimoisen Yorick-elokuvan kuvaukset. Se kertoo Hamletin hovinarista ja Irinalla on naispääosa.

Morrisonin kuvausten lomassa hän kävi Ruotsissa tekemässä Henning Mankellin ja Jan Guilloun kirjoittamaa uutta tv-sarjaa.

Tällä vuosikymmenellä hän on ehtinyt lisäksi tehdä elokuvaroolin Ranskassa ja näytellä teatterin lavalla Kalifornian La Jollassa.

NÄYTTÉLIJÄ

SAMULI EDELMANN

Irinasta tuli hyvä ystäväni

Minä ja Morrison on Samuli Edelmannin, 33, ensimmäinen rakkauselokuva. Se jätti jälkensä heti. Samuli muistelee haikeana kuvausviikkoja ja nopeasti syntyneitä henkistä yhteyttä vastaanäyttelijänsä kanssa. Samulista oli surullista erota elokuvasta ja sen naisista, Irinasta ja Lenkasta. ”Tämä oli eka kertani naisen ohjauksessa, mikä oli hieno kokemus.”

Perhe hajosi

”Elokuvan työryhmästä tuli suuri perhe, jossa kaikki tulivat toimeen keskenään. Eivät vain näyttelijät, vaan joka ainoa ihminen kestitsijästä valomiehiin.”

”Eroprosessi työn jälkeen oli todella raskas. Elokuvanteko imaisee sisäänsä ja lopuksi sylkäisee ulos.”

Samulin mielestä tyhjyyden tunne ei ole levynteossa läheskään yhtä suuri.

”Levystä voi aina irrottautua helpommin, sillä laulut pysyvät mukana keikoilla, samoin ihmiset.”

Samuli tietää että näyttelijälle uusin rooli on aina se tärkein ja rakkain, mutta hän näkee Akin roolissa ylimääräistäkin hohtoa.

”Sain olla rakentamassa hahmoa ihan alusta alkaen. Ensimmäisen käsikirjoitusversion luettuani tiesin haluavani Akiksi.”

Vihdoinkin rakkauselokuva

Ennen kaikkea Minä ja Morrison on rakkauselokuva, joka kipeydestään huolimatta ei jätä katsojaa ahdistuksen valtaan.

”Aki on entinen urheilija, nyrkkeilijä joka on tehnyt vääriä valintoja ja joutunut luisuun. Läheisriippuvaisena ihmisenä hän näkee Millassa mahdollisuuden.”

”Kaksi heikkoa yhdessä ei tee kummastakaan vahvaa, sen verran kai voi sanoa lopputulosta paljastamatta,” Samuli kertoo.

Huomion arvoista on, että Minä ja Morrison on Samulin ensimmäinen rakkauselokuva.

”Naiset ovat olleet aikaisemmissa elokuvissa vain sivuosissa. Miehistä uhoa on riittänyt, mutta rakkauden laita on vähän niin ja näin.”

Kymmenes pitkä elokuva

Samuli Edelmann on näytellyt jo kymmenessä pitkässä kotimaisessa elokuvassa kahdentoista vuoden aikana.

Elokuvat ovat tekojärjestyksessä: Pekka Parikan Talvisota (1990), Matti Kassilan Ihmisen ihannuus ja kurjuus (1990), Kari Paljakan Veturimiehet heiluttaa (1992), Aleks Mäkelän Romanovin kivet (1994), Aleks Mäkelän Häjyt (1999), Ilkka Vanteen Lakeuden kutsu (2000), Aku Louhimiehen Levottomat (2000), Aleks Mäkelän Lomalla (2000), Olli Saarelan Rölli ja metsänpeikko (2001) sekä Lenka Hellstedtin Minä ja Morrison (2001).

Teatterin lavalla hän on ollut viimeksi Jussi Parviaisen Moniminässä 1996.

”Mieli tekee teatteriin, mutta en yhtään tiedä milloin se tapahtuu”, Samuli sanoo.

”Sama pätee kaikkeen muuhunkin. Huilaan ja teen bändin kanssa keikkoja, muu on apposen auki.”

KUVIA ELOKUVASTA

Kuvat Miska Reimaluoto

Menneisyyttään pakoilevalla Akilla on poika, 10-vuotias Joonas, joka on kiinnostunut rakennuksista ja arkkitehtuurista.

Milla, Joonas ja Aki vierailevat Tallinnassa kuin oikea perhe, mutta se on vain hämäystä.

Akilla on talo ja Harriikka. Not so bad.

Aki hakee Millan, joka muuttaa ystävättärensä Sophien asunnosta Akin merenrantataloon.

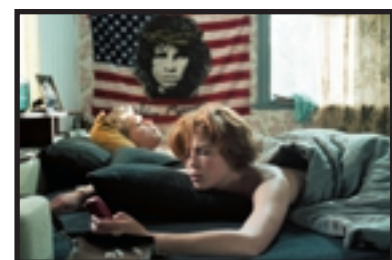
Aki joutuu mafian kuulusteluun.

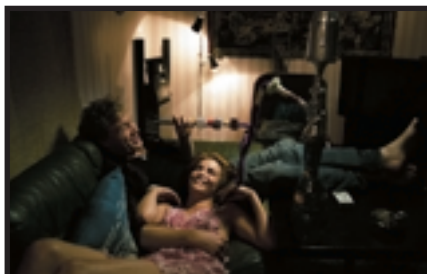
Akin ja Millan kohtaaminen rannalla ensimmäisen yhteisen yön jälkeen alkaa jo tuntua rakkaudelta.

Aki ja Milla juhlitun yön jälkeisenä aamuna.

Milla saa tekstiviestin Sophieltä: "Huomenta, et kai unohtanut ehkäisyä?"

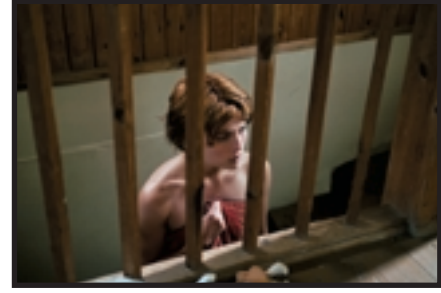
Viskiä ja juopottelua rakastavalle Millalle ei ole vaikeata kokeilla huumeita Akin ja vesipiipun parissa.

Aki ja Milla, ajelehtivat rakastavaiset.

Millan ja Akin herkkä hetki aamulla.

Milla järkyttyy nähdessään rikollismafian käyneen tupatarkastuksella.

Työtä karttavalla Millalla menee lujaa. Hän ei maksa vuokraa mutta juo mallikkaan ystävättärensä Sophien vuosikertaviinit.

Aki huonossa kunnossa Akin kierre syvenee ja ulospääsymahdollisuudet ovat yhden kortin varassa...

Aki ja Milla aamiaisella.

Vauhdin ja rakastumisen hurmaa.

Aki pitää kunnostaan huolta hakkaamalla säkkiä.

Milla apeana.

JULISTEKUVAT

**Irina ja Samuli
jaksoivat poseerata**

Elokuvan julisteita varten järjestettiin kaksi kuvaus sessiota, joista ensimmäinen jäljitteli elokuvakohtausta. Suomenkielinen, valtakunnallinen juliste tehtiin sänkykohtauksesta, jonka tunnelmaa kehuttiin lämpimäksi ja positiiviseksi. Kuvan otti Miska Reimaluoto, joka toimi still-kuvaajana koko elokuvan työvaiheen ajan. Julisteen suunnitteli AD Jussi Maula. Minä ja Morrison -logon teki Tomi Saloniemi. Toisen session kuvaajaksi valittiin Juha Reunanen ja kuvauksen ohjasi Jussi Maula. Kuviin haettiin jännitettä ja kansainvälistä tyyliä. Kolmesta eri kuvasta Maula kehitti ulkomainoksen sekä englanninkielisiä julisteita lähinnä ulkomaita varten. Elokuvan soundtrack-levyn pinnan hän kuvitti Reunasen ottamasta alastonkuvasta, josta hän luonnosteli myös julisteen ja ulkomainoksen. Toistaiseksi vain ensimmäisestä kuvasta tehty juliste on painettu. Toisen session kuvista tehdyt luonnokset ovat vain luonnoksia eikä niiden käytöstä ole tehty päätöksiä. Luultavasti nämäkin kuvat tulevat tutuiksi elokuvasta kiinnostuneelle yleisölle.

**Virallinen juliste ja
neljä luonnosta**

Kuva Miska Reimaluoto
Suomenkielistä julistetta painettiin 5000 kappaletta ja se levitettiin elokuvateattereihin jo lokakuun lopulla.

Kuva Juha Reunanen
Englanninkielinen juliste, vaihtoehto 1

Kuva Juha Reunanen
Englanninkielinen juliste, vaihtoehto 3

Kuva Juha Reunanen
Englanninkielinen juliste, vaihtoehto 2

Kuva Juha Reunanen
Ulkomainos, hylätty vaihtoehto

MUSIIKKI

**Soundtrack ja kaksi
musiikkivideota**

Kuva: Jussus Järnfelt

Jore Marjaranta

Musiikin valitseminen kuvattuun Minä ja Morrison -elokuvaan työllisti sekä ohjaajaa että tuottajaa aivan viime hetkille saakka. Työ jakaantui kolmeen osaan: elokuvan säveltämiseen, tunnuskappaleisiin sekä elokuvassa ja soundtrackilla soivan musiikin valintaan. Säveltäjäksi valittiin Tuomas Kantelinen, joka on tämän hetken tunnustetuin suomalainen elokuvasäveltäjä kaksine Jussi-palkintoineen (Rukajärven tie 1999, Lunastus 1997). Anssi Kelalle annettiin elokuvan käsikirjoitus jo kesällä ennen kuvauksia. Hän innostui aiheesta ja synnytti Milla-laulun, josta tuli hitti heti sen ilmestyttyä. Mark Stubbs kuvasi ja ohjasi Millasta musiikkivideon elokuvan kuvauspaikalla. Seuraavaksi elokuvan kohtauksista leikattiin elokuvateattereita varten traileri, jonka taustaksi valittiin Jore Marjarannan uunituore laulu Miten pelko lähtee. Kappaleesta tehdään myös englanninkielinen versio elokuvan ulkomaille levitettäviin kopioihin. Myös Marjarannan biisistä kuvattiin musiikkivideo. Sen ohjasivat Aleksi Mäkelä ja Dan Peled, joka myös leikkasi videon. Videolla käytettiin runsaasti Mark Stubbsin kuvaamia elokuvakohtauksia. Molemmista videoista tehtiin elokuvateatterikopiot yli kolmellekymmenelle paikkakunnalle. Anssi Kela Milla sai kunnian olla Suomen ensimmäinen elokuvateattereihin laajasti levitetty musiikkivideo. Se sai ensi-iltansa elokuvateattereissa 2. marraskuuta ja televisiossa 4. marraskuuta Nelosella. Jore Marjarannan Miten pelko lähtee starttasi kolme viikkoa Millan jälkeen. Kovin puristus oli löytää suomenkielisten nimikappaleiden rinnalle tuoretta musiikkia, joka sopisi elokuvan henkeen ja saisi vipinää levykauppoihin. Soundtrack päätettiin tehdä kokonaan suomalaisesta pop-musiikista, jossa vain Marjaranta ja Kela laulavat suomeksi, muut englanniksi. Lopputulokseksi saatiin ehjä kokonaisuus, joka on samalla näyttävä suuntaa tämän päivän pintamusiikille. Levy ehti nipin napin joulumyyntiin.

Anssi Kela ja Milla

Musiikkivideot

Anssi Kela: Milla
Sävel: Anssi Kela
BMG
Ohjaus: Mark Stubbs
Kuvaus: Mark Stubbs
Leikkaus: Dan Peled

Jore Marjaranta: Miten pelko lähtee
Sävel: Jore Marjaranta/A. Kiiski
EMI
Ohjaus: Aleksi Mäkelä ja Dan Peled
Kuvaus: Pini Hellstedt / Mark Stubbs
Leikkaus: Dan Peled

Soundtrack (alustava luettelo esittäjistä ja kappaleista)
Julkaisija BMG Finland

Lab: Till You're numb
Emmi: Breakable
Him: Close to the Flame
Jore Marjaranta: Miten pelko lähtee
Jenni: You Cross the Line
Lone Wolf & Mister T.: Hoo Mice Elf
Kingston Wall: On My Own
Anssi Kela: Harhaa
Anssi Kela: Milla

Killer: All I want
Nylon Beat: Love and Hate
Lab: Sleep
Emmi: Solitary Motions
Kwan: Late
Nylon Beat: Last in Line
Apulanta: Mex-Tex Cowboy
SubUrban Tribe: Frozen Ashes

ELOKUVAN TEKIJÄT

Työryhmä

ohjaus **Lenka Hellstedt**
 tuotanto **Markus Selin**
 käsikirjoitus **Marko Leino**
 alkuperäisromaani **Kata Kärkkäinen**
 kuvaus **Mark Stubbs**
 leikkaus **Kimmo Taavila**
 musiikki **Tuomas Kantelinen**
 äänisuunnittelu **Pekka Karjalainen**
 pukusuunnittelu **Minna Kiviranta**
 lavastus **Merete Boström**

executive-tuottaja **Jukka Helle**
 co-executive-tuottaja **Antti Jokinen**
 co-executive-tuottaja **Sedu Koskinen**
 tuotantopäällikkö **Sikke Rautiainen**
 1. apulaisohjaaja **Jouni Mutanen**
 maskeeraaja **Mari Vaalasranta**
 valaisija **Jani Lehtinen**
 järjestäjä **Kimi Seppänen**
 kuvaussihteeri **Pauliina Ståhlberg**
 tiedotuspäällikkö **Rampe Toivonen**

casting **Tutsa Paananen**
Pia Pesonen
Jan Granström
 1. kamera-assistentti **Saara Kankaanpää**
 2. kamera-assistentti **Saara Kankaanpää**
 video-assistentti **Teemu Mikkola**
 valomiehet **Konsta Sohlberg**
Riku Roimu
Mika Hietala
 grip **Kimmo Tolvanen**
 grip-assistentti **Ari Koski**
 äänitys **Johan Hake**
Matti Kuortti
 ääniassistentti **Juha Jeromaa**
 leikkaajan assistentti **Lauri Koski**
 2. apulaisohjaaja **Taina Heinonen**
 stunt-koordinaattori **Juha Pursiainen**
 rekvisitööri **Katja Jokinen**
 puuseppä **Jussi Halonen**
 lavastajan assistentti **Reija Laine**
 järjestäjän assistentti **Antti Määttänen**
 tuotantoharjoittelija **Emil Hallama**
 maskeeraajan assistentit **Petra Kuntsi**
Laura Salli
 kampaamo Volyme **Tiia Nieminen**
Jari Svan
Juhana Hellamaa
 catering **Maija Lampinen**
 keittiömestarit **Janne Kokkonen**
Stephen Chaloff
 kuvauspaikat **Jussi Halonen**
Mika Karttunen
 stuntmiehet **Jouni Kivimäki**
Vesa Laakso
 lääkinällinen konsultti **Jouni Virkkunen**
 hallintoassistentti **Pinka Hämäläinen**
 tuotantosihteeri **Lotta Hakala**
 tuotantoyhtiö / Tallinna **Allfilm / Pille Rünk**
 still-kuvaus **Miska Reimaluoto**
 graafinen suunnittelu **Jussi Maula**
 elokuvan logo **Tomi Saloniemi**
 julistekuvaus **Miska Reimaluoto**
Juha Reunanen

äänileikkaus **Pekka Karjalainen**
Ilkka Kiukas
 jälkiäänitys **Seppo Vanhatalo**
 foley-tehosteet **Alex Barfout**
 äänimiksaus **Pekka Karjalainen**
Seppo Vanhatalo
Kikeono Film Sound®
 muusikot **Tuomas Kantelinen**
Ensemble
 Kantelisen assistentti **Timo Konttori**
 2K colourist **Adam Vidovics**
 2K on-line **Tuomo Hintikka**
Petteri Linnus
 credit graphics **Sami Turunen**
Tuomo Hintikka
 2K film recording **Tommi Gröhn**
 post production producer **Jukka Kujala**
 laboratorio **Finn-Lab Oy**

Rooleissa

Milla **Irina Björklund**
 Aki **Samuli Edelmann**
 Joonas **Roope Karisto**
 Sophie **Eva Röse**
 Millan äiti **Titta Jokinen**
 Jan **Yorick van Wageningen**
 Askildsen **Baltasar Kormákur**
 matkatoimistovirkailija **Irina Pulkka**
 Akin äiti, Kerttu **Maija-Liisa Márton**
 hotellivirkailija **Kirsti Kuosmanen**
 roisto 1 **Janne Suutarinen**
 roisto 2 **Jukka-Pekka Palonen**
 Nyberg **Jari Lampio**
 copy **Lauri Nurkse**
 rikas mies **Petri Mäkipää**
 Vladimir **Taavi Teplenkov**
 miliisit **Gunnar Ränkel**
 suomalainen liikemies **Igor Iontsha**
 tullimiehet **Jorma Hellström**
Mikko Erä-Esko
Pasi Vuorenmaa
 venäläisen perheen isä **Andrej Khrenkov**
 venäläisen perheen äiti **Olga Khanova**
 venäläisen perheen lapset **Katja Piipponen**
Nikita Baklykov
 pappi **Veli-Pekka Hänninen**
 Akin isä, Olavi **Erkki Herola**
 Sini **Heidi Palanki**
 Leif **Timo Tehikoski**
 vanha nainen haudalla **Tuire Björkell**

YHTEISTYÖKUMPPANIT

Kiitokset

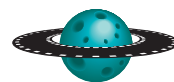
Kiss FM / Jussi Lepistö
 Sinebrychoff Oy Ab / Riku Kuvaja / Pena Vuorisalo / Panu Vuorimaa / Paula Suomi
 Nelonen / Pirjo Airaksinen
 Aller Julkaisut Oy / 7 päivää / Eeva-Helena Jokitaipale
 Buena Vista International Finland / Jussi Mäkelä / Pekka Lehesmaa
 Buena Vista Home Entertainment / Örjan Woldoff
 Adidas Suomi Oy / Kimi Aalto / Kari Karstela

Roolituspalvelu
 Beavers
 Diesel / Pronto Modern Basics Oy
 Din Sko
 Silver
 Optiimi Oy
 Boot Factory
 Catamount Oy / Ferrari
 Serpenttiini
 H-D Center
 Nahka & Poika / Antti Suomikallio
 Kapp Ahl
 Seppälä
 E&J Gallo International Service / Nicke Jones
 Oy Bang & Olufsen Ab / Annamaija Joensuu
 Nokia matkapuhelimet Oy / Sari Örling
 Kustannusosakeyhtiö Iltalehti / Marita Luoma
 Sami Kuokkanen
 Juha Virtala
 Timo Etholén
 Jenny Strömsnäs
 Porvoon Teatteri / Riitta Nummi
 HEO / Petteri Hiihenkoski
 Koulutusstudio Alexis / Eija Keskinen
 Vantaan Työttömät ry
 Ravintola Tiger / Outi Myllymäki
 Joico Hiustuotteet
 Make Up For Ever

Suomen elokuväsäätiö / Harri Ahokas
 Eastway Sound & Lighting Oy
 Ravintola Taidehallin Klubi / Era Lahti
 Vivian Johnson
 Elisabeth Palmgren
 Monica Tedestam
 Ulla Eerola
 Porvoon Energia
 Töölön Matkatoimisto
 Helsingin Seurakuntayhtymä
 Helsingin Satama / Tapio Jeskanen
 Seaside Hotel
 Rosqvist-Yhtiöt / Lauri Honkavaara
 Taika Technologies Ltd
 Marjaniemen VPK
 Piironen Oy
 Sari Anttonen
 Marianne Salo
 Tommi Karlstedt
 Vesa Kotilainen
 Reservi / Tiina Kuusinen
 Laura Kahlos
 Alisa Kahlos
 Rudolf Kahlos
 Pini Hellstedt
 Annika Stubbs
 Michaela Stubbs

Suomen elokuväsäätiön tuotantotuki 2001 / Olli Soinio

SOLAR FILMS
 INC.

www.solarfilms.com

copyright Solar Films Inc. Oy / 2001
 all rights reserved

TULOSSA

Solar Films esittää
PAHAT POJAT TULEVAT!
Ensi-ilta tammikuussa 2003

Aleksis Mäkelän viides kokoillan elokuva on lajityypiltään lähellä Häyjä.

Solar Filmsin seuraava pitkä elokuva on nimeltään Pahat pojat ja se saa ensi-iltansa tammikuussa 2003.

Pahojen poikien esikuvana ovat euralaiset Koistisen veljekset, joita myös Euran Daltoniksi kutsutaan. Pojat tulivat valtakunnallisesti kuuluisiksi repimällä rahapullassaan mukaansa kokonaisia bensa-automaatteja.

Elokuvan ohjaa Aleksis Mäkelä (Romanovin kivet, Esa ja Vesa, Häjyt, Lomalla). Käsikirjoituksen ovat työstäneet Anssi Miettinen ja Pekka Lehtosaari. Tuottaja on luonnollisesti Markus Selin. Kuvaajaksi on pestattu Mäkelän luottomies Pini Hellstedt.

Pahojen poikien näyttelijäkaarti on vaikuttava.

Veljeksiä esittävät Peter Franzen, Lauri Nurkse, Niko Saarela ja Jasper Pääkkönen. Todella pahan isän osassa on Vesa-Matti Loiri.

Nuorimman veljen (Jasper Pääkkönen) tyttöystävän iso rooli on vielä täyttämättä. Veljekset aloittivat syksyllä kovan punttikuurin, sillä heidät kuvataan lihaksikkaina nuorina miehinä, jotka ovat joutuneet puolustautumaan väkivaltaista ja hullua isäänsä vastaan.

Nummelaan suunnitellut kuvaukset alkavat maaliskuun alussa ja jatkuvat keskikesällä.

Pahat pojat -elokuvan pojat eivät ole konnia. Isä taas on niin paha, ettei pääse samaan kuvaan veljesten kanssa. Vasemmalta Lauri Nurkse, Jasper Pääkkönen, Peter Franzen ja Niko Saarela.